กัณฑ์ที่ 36

ขันธปริตร

แสดง ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๙๗

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ฯ (๓ ครั้ง)

วิรูปกฺเขหิ เม เมตฺตํ
เมตฺตํ เอราปเถหิ เม
ฉพฺยาปุตฺเตหิ เม เมตฺตํ
เมตฺตํ กณฺหาโคตมเกหิ จ
อปาทเกหิ เม เมตฺตํ
เมตฺตํ ทิปาทเกหิ เม
จตุปฺปเทหิ เม เมตฺตํ
เมตฺตํ พหุปฺปเทหิ เม
มา มํ อปาทโก หึสิ
มา มํ หึสิ ทิปาทโก
มา มํ จตุปฺปโท หึสิ
มา มํ หึสิ พหุปฺปโท
สพฺเพ สตฺตา สพฺเพ ปาณา
สพฺเพ ภูตา จ เกวลา
สพฺเพ ภทฺรานิ ปสฺสนฺตุ
มา กิญฺจิ ปาปมาคมา

อปฺปมาโณ พุทฺโธ อปฺปมาโณ
ธมฺโม อปฺมาโณ สงฺโฆ
ปมาณวนฺตานิ สิริํสปานิ
อหิ วิจฺฉิกา สตปที
อุณฺณานาภี สรพู มูสิกา
กตา เม รกฺขา กตา เม ปริตฺตา
ปฏิกฺกมนฺตุ ภูตานิ
โสหํ นโม ภควโต
นโม สตฺตนฺนํ
สมฺมาสมฺพุทฺธานนฺติ ฯ

ณ บัดนี้อาตมภาพจะได้แสดงธรรมิกถา แก้ด้วยขันธปริตร คำว่า ปริตรแปลว่าความรักษา ขันธปริตรแปลว่า รักษาขันธ์ความรักษาขันธ์ ความคุ้มครองขันธ์ ความป้องกันขันธ์ เรียกว่า ขันธปริตร ขันธปริตรนี้เป็นวิชชาในพระพุทธศาสนา สัตว์ต่าง ๆ มีมากมายหลายประการ มนุษย์บางพวกไม่อาจจะสู้สัตว์เดียรัจฉานเหล่านั้นได้ บางพวกอาจสู้สัตว์เดียรัจฉานทั้งหลายเหล่านั้นได้ พวกที่สู้สัตว์เดียรัจฉานทั้งหลายเหล่านั้นไม่ได้ ต้องใช้ความอ่อนน้อมเป็นสามัคคีน้ำหนึ่งใจเดียวกับสัตว์เดียรัจฉาน ถ้าว่าอาจจะสู้สัตว์เดียรัจฉานเหล่านั้นได้ ไม่ต้องอ่อนน้อม ไม่ต้องสามัคคีกับสัตว์เดียรัจฉาน ปราบสัตว์เดียรัจฉานเหล่านั้นวอดวายไปหมด ถ้าว่าไม่อาจจะสู้สัตว์เดียรัจฉานเหล่านั้นได้ ต้องใช้อ่อนน้อม เพราะฉะนั้น มนุษย์หญิงก็ดี ชายก็ดี คฤหัสถ์ บรรพชิต หญิง ชาย ไม่ว่า ถ้าอ่อนให้อ่อนละมุนละไมใช้ได้ ถ้าแข็งให้แข็งเป็นเหล็กดีใช้ได้ ใช้ในโลกได้อย่างดีแท้ ถ้าแข็ง แข็งอย่างเหล็ก ถ้าอ่อน อ่อนอย่างสำลี ใช้ได้ดีอย่างนี้สำลีนะ ใช้ได้ดีนัก ทั้ง ๒ อย่างนี้ดีที่สุด อ่อน อ่อนอย่างสำลีดีที่สุด แข็ง แข็งอย่างเพชรดีที่สุด เด็ดเดี่ยวทีเดียว ๒ อย่างนี่แหละ จำไว้เป็นตำรา ถ้าจะเป็นคนอ่อน อ่อนให้ใช้ได้ ถ้าจะเป็นคนแข็ง แข็งให้ใช้ได้เหมือนกัน อย่างนี้เรียกว่าคนมีปัญญา ทางพระพุทธศาสนาก็ใช้เช่นนั้น

ส่วนพระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่อ่อนน้อมต่อผู้ใด แข็งจริง ๆ ไม่ใช่แข็งพอดีพอร้าย สัตว์ใดจะมาปล้นพระองค์เป็นไม่มีเด็ดขาด อย่าว่าแต่มนุษย์ แม้แต่สัตว์เดียรัจฉานเช่นพญานันโทปนันทนาคราชมาแข็งกระด้างต่อพระองค์เข้า พระองค์ก็ปราบพญานันโทปนันทนาคราชเสีย หรืออาฬวกยักษ์ พระองค์ไม่สามารถจะลดหย่อนให้ผู้หนึ่งผู้ใดแข็งเป็นเพชรทีเดียว ปราบอาฬวกยักษ์เสียให้อยู่เป็นสาวกของพระองค์ ให้อยู่ในความปกครองของพระองค์เสีย นี่ท่านแข็งดีอย่างนี้ จึงเรียกว่าแข็ง ให้แข็งเป็นเพชร ถ้าอ่อนให้อ่อนเป็นสำลี อ่อนเป็นสำลีใช้เป็นผ้าห่มหนาวก็ได้ ใช้เป็นหมอนหนุนก็ได้ ใช้ปั่นเป็นผ้าทำนุ่งทำห่มได้ สำเร็จประโยชน์แก่มนุษย์ นี่อ่อนเป็นสำลีอย่างใช้ได้ เพราะฉะนั้น เราท่านทั้งหลาย หญิงชายทุกถ้วนหน้า เมื่อจะฟังในขันธปริตร ขันธปริตร นี้ แปลว่า ความคุ้มครองป้องกันขันธ์ คือ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณของมนุษย์นี้ ไม่คุ้มครองป้องกันไม่ได้ อันตรายมากนัก อันตรายมากทีเดียว

สัตว์ในมนุษย์โลกถูกอสรพิษกัดในปีหนึ่ง ๆ หมดสิ้นเท่าไร ตั้งร้อย ไม่ใช่ร้อยสองร้อย ถูกงูเด็ดชีวิตเสียประหารเสียนี่ งูร้ายนัก งูเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ร้ายเท่าพญานาค พญานาคตัวใหญ่ ๆ ร้ายนัก พ่นพิษตายทีเดียว นี่อันตรายมากมายทีเดียว เพราะฉะนั้น อันตรายทั้งหลายเหล่านี้ เราจะสู้ด้วยวิธีใด ทางพระพุทธศาสนาสอนไว้ว่า ในขันธปริตร แปลเป็นภาษาไทยว่า

วิรูปกฺเขหิ เม เมตฺตํ	*ให้ตั้งใจลงไปว่าความเป็นมิตรของเราจงมีแก่พญานาคทั้งหลาย**สกุลวิรูปักข์**ด้วย*
เมตฺตํ เอราปเถหิ เม	*ความเป็นมิตรของเรา จงมีแก่พญานาคทั้งหลาย **สกุลเอราบท**ด้วย*
ฉพฺยาปุตฺเตหิ เม เมตฺตํ	*ความเป็นมิตรของเรา จงมีแก่พญานาคทั้งหลาย **สกุลฉัพยาบุตร**ด้วย*
เมตฺตํ กณฺหาโคตมเกหิ จ	*ความเป็นมิตรของเรา จงมีแก่พญานาคทั้งหลาย **สกุลกัณหาโคตมกะ**ด้วย*
อปาทเกหิ เม เมตฺตํ	*ความเป็นมิตรของเรา จงมีแก่สัตว์ทั้งหลาย ที่ไม่มีเท้า*
เมตฺตํ ทิปาทเกหิ เม	*ความเป็นมิตรของเรา จงมีแก่สัตว์ทั้งหลาย ที่มีเท้าสองด้วย*
จตุปฺปเทหิ เม เมตฺตํ	*ความเป็นมิตรของเรา จงมีแก่สัตว์ทั้งหลาย ที่มีเท้าสี่ด้วย*
เมตฺตํ พหุปฺปเทหิ เม	*ความเป็นมิตรของเรา จงมีแก่สัตว์ทั้งหลาย ที่มีเท้ามากด้วย*
มา มํ อปาทโก หึสิ	*ขอสัตว์ไม่มีเท้า อย่าเบียดเบียนเราเลย*
มา มํ หึสิ ทิปาทโก	*ขอสัตว์มีเท้าสอง อย่าเบียดเบียนเราเลย*
มา มํ จตุปฺปโท หึสิ	*ขอสัตว์มีเท้าสี่ อย่าเบียดเบียนเราเลย*
มา มํ หึสิ พหุปฺปโท	*ขอสัตว์มีเท้ามาก อย่าเบียดเบียนเราเลย*
สพฺเพ สตฺตา สพฺเพ ปาณา สพฺเพ ภูตา จ เกวลา	*ขอสรรพสัตว์ทั้งหลาย ที่มีชีวิตทั้งหลาย ที่เกิดแล้วทั้งสิ้นทั้งหมด*
สพฺเพ ภทฺรานิ ปสฺสนฺตุ	*ขอจงเห็นความเจริญทั้งหลายทั้งนั้นด้วย*
มา กิญฺจิ ปาปมาคมา	*ขอความลามก อย่ามาถึงแก่สัตว์เหล่านั้นเลย*
อปฺปมาโณ พุทฺโธ	*พระพุทธเจ้าทรงพระคุณล้นพ้น*

อปฺปมาโณ ธมฺโม *พระธรรมเจ้าทรงพระคุณล้นพ้น*

อปฺมาโณ สงฺโฆ *พระสงฆ์เจ้าทรงพระคุณล้นพ้น*

ปมาณวนฺตานิ สิริสํปานิ อหิ วิจฺฉิกา สตปที อุณฺณนาภี สรพู มูสิกา

ขอสัตว์ทั้งหลายคือ งู แมงป่อง ตะเข็บ ตะขาบ แมงมุม และหนู ล้วนมีประมาณ

กตา เม รกฺขา กตา เม ปริตฺตา ปฏิกฺกมนฺตุ ภูตานิ โสหํ นโม ภควโต นโม สตฺตนฺนํ สมฺมาสมฺพุทฺธานํ

อันความรักษาอันเรากระทำแล้ว ความคุ้มครองอันเรากระทำแล้ว ขอสัตว์ที่เกิดแล้วจงหลีกไป ความนอบน้อม เรานั้นมักกระทำความนอบน้อมแก่พระพุทธเจ้าอยู่ ความนอบน้อมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลายทั้ง ๗ พระองค์ ด้วยประการดังนี้

นี้เนื้อความของพระบาลีชี้ความเป็นสยามภาษาได้ดังนี้ ในขันธปริตร ใจความของขันธปริตร ข้อเนื้อความย่อ ***ขนฺธ*** แปลว่า ขันธ์ ขันธ์๕ มีมากไม่ใช่มีน้อย ***ปริตฺตํ*** แปลว่า ความปกครองป้องกัน ความคุ้มครองป้องกันเรียกว่า ปริตร ขันธ์๕ มีมาก ขันธ์๕ ของมนุษย์ ก็ต้องมีความคุ้มครองป้องกัน ของมนุษย์ละเอียดก็ต้องมีความคุ้มครองป้องกัน ขันธ์๕ ของทิพย์ ก็ต้องมีความคุ้มครองป้องกัน ขันธ์๕ ของทิพย์ละเอียด ก็ต้องมีความคุ้มครองป้องกัน ขันธ์๕ ของรูปพรหม-รูปพรหมละเอียด อรูปพรหม-อรูปพรหมละเอียด ก็ต้องมีความคุ้มครองป้องกัน ไม่ใช่แต่เพียงเท่านั้น ขันธ์๕ของธรรม ***ธมฺมขนฺธ*** ธรรมกายทั้งหยาบทั้งละเอียด โสดาทั้งหยาบทั้งละเอียด สกทาคาทั้งหยาบทั้งละเอียด อนาคาทั้งหยาบทั้งละเอียด อรหัตทั้งหยาบทั้งละเอียด มีความคุ้มครองป้องกันทั้งนั้น

อันตรายเป็นข้อสำคัญ เพราะเหตุนั้น สัตว์ดิรัจฉานอย่างวิรูปักข์ สกุลนาคชื่อว่า **วิรูปักข์** สกุลนี้เป็นสกุลสำคัญ มีฤทธิ์ มีเดช เหาะเหินเดินอากาศได้ ถอดกายมาเป็นมนุษย์ก็ได้ พญานาคมีฤทธิ์ขนาดนี้ เมื่อครั้งพุทธกาลใคร ๆ ก็กลัว บัดนี้ใคร ๆ ก็กลัวเหมือนกัน พญานาคไม่ใช่ของพอดีพอร้าย ใคร ๆ ก็กลัวทั้งนั้น

พญานาคชื่อว่า **เอราบถ** ตระกูลเอราบถก็แบบเดียวกัน มีฤทธิ์มีเดชมากมาย ถอดกายเหาะเหินเดินอากาศได้ เป็นมนุษย์ก็ได้ เป็นพญานาคก็ได้ มาปนอยู่ในมนุษย์ ไม่รู้จัก แผลงฤทธิ์แผลงเดชมาได้ เรียกว่า เอราบถ

ตระกูลพญานาคมีอีก **ฉัพยาบุตร** ตระกูลใหญ่ ๆ ทั้งนั้น ตระกูลพญานาคเหล่านี้เป็นตระกูลสำคัญ แผลงฤทธิ์แผลงเดชได้ดุจเดียวกัน

ตระกูลพญานาคที่ ๔ เรียกว่า **กัณหาโคตมกะ** ตระกูลพญานาคพวกนี้เหาะเหินเดินอากาศได้ จำแลงแปลงกายมาเป็นมนุษย์ก็ได้ เป็นภิกษุก็ได้ เป็นอุบาสกอุบาสิกาก็ได้ เป็นมนุษย์คนใดก็ได้ นั่งอยู่ในพวกนี้ไม่มีใครรู้จัก พญานาคแปลงได้เช่นนั้น ถ้ามีธรรมกายจึงจะรู้จัก ถ้าไม่มีธรรมกายก็ไม่รู้จัก จะเด็ดชีวิตคนหนึ่งคนใดแล้วก็ไม่ยากนัก มีฤทธิ์มีเดชขนาดนี้

สกุลเหล่านี้ ผู้มีปัญญาเฉลียวฉลาด บุคคลผู้อ่อนเห็นมีฤทธิ์มีเดชขนาดนี้แล้ว จะทำอย่างไรกัน ก็ตั้งใจตีสนิทชิดชมกับเขา ประกาศตนลงไปว่าขอความเป็นมิตรของเราจงมีแก่พญานาคทั้ง๔ ตระกูลนั้นเถิด นี่อ้อนวอนเขานะ ขอความเป็นมิตรของเรา จงมีแก่พญานาคทั้ง๔ ตระกูลนั้นเถิด เราไม่อาจสามารถจะสู้

ได้ ตีสนิทเข้าไปเป็นมิตร เพื่อเขาจะได้ละชีวิตให้ ไม่ประสงค์อะไร เขาจะได้ละชีวิตให้ เพราะเกรงกลัวต่อเขา นี่พวกหนึ่ง

อีกพวกหนึ่ง ดุจสัตว์ไม่มีเท้า สัตว์๒ เท้า สัตว์๔ เท้า สัตว์เท้ามาก แมงป่อง ตะเข็บ ตะขาบ เหล่านี้ แมงมุม อย่างนี้ สัตว์เท้ามากทั้งนั้น นี่ก็ให้ร้ายเหมือนกัน ให้ปวดร้ายเหมือนกัน มีฤทธิ์เหมือนกัน ไม่ใช่พอดีพอร้าย สัตว์๔ เท้า เสือ ราชสีห์ หมี เม่น เหล่านี้ สัตว์มีพิษร้ายทั้งนั้น นี่สัตว์๔ เท้า สัตว์๒ เท้ามนุษย์ร้ายกว่าใคร ๆ ทั้งหมด ประเทศต่อประเทศรบกันทีเดียว นี่ร้ายนักมนุษย์ร้ายกว่าใคร ๆ ทั้งหมด สัตว์ไม่มีเท้าพวกคืบคลานต่าง ๆ บริวารของพญานาคเหล่านั้นเป็นสัตว์ไม่มีเท้า เท้าเหี้ยน ในสัตว์จำพวกนี้แหละ เราก็ต้องเกรงเขาอยู่เหมือนกัน มนุษย์ตายเพราะสัตว์พวกนี้ไม่ใช่น้อยปีหนึ่ง ๆ ให้นึกดูเถอะ เพราะฉะนั้น ผู้ที่ประพฤติตัวอ่อน ต้องยอมเป็นมิตรกับเขาเสีย กับสัตว์พวกเหล่านี้ ต้องยอมเป็นมิตรกับเขาเสีย ไม่ทำเขาเขาจะได้ไม่ทำเราต่อไป ขอเป็นมิตรกันเสีย เป็นเพื่อนสหายกันเสีย เขาจะได้ไม่ทำลายชีวิตเรา นี่ผู้ประพฤติอ่อน ประพฤติอย่างนี้อ่อนน้อมต่อเขา ขอเป็นมิตรต่อเขา จึงได้ขอในตอนท้ายว่า

ขอสัตว์ไม่มีเท้าจงอย่าเบียดเบียนเราเลย ขอสัตว์มีเท้าสอง อย่าเบียดเบียนเราเลย ขอสัตว์มีเท้า๔ อย่าเบียดเบียนเราเลย ขอสัตว์มีเท้ามากอย่าเบียดเบียนเราเลย ***สพฺเพ สตฺตา สพฺเพ ปาณา สพฺเพ ภูตา จ เกวลา สพฺเพ ภทฺรานิ ปสฺสนฺตุ*** ว่า ***สพฺเพ สตฺตา สพฺเพ ปาณา สพฺเพ ภูตา จ เกวลา*** ขอสัตว์ทั้งสิ้นที่เกิดทั้งหมด ***สพฺเพ ภทฺรานิ ปสฺสนฺตุ*** จงเห็นความเจริญทั้งสิ้นของเรา ความลามกอะไร ๆ อย่ามาถูกต้องกระทบสัตว์ทั้งหลายเหล่านั้นเลย

นี่บทก่อนแปลเมตตาในเมตตานิสังสกถาโน้น ในขันธปริตรนี้ก็เหมือนกับเมตตา แต่ว่าไม่เชิงนัก แต่ว่าแสดงความเป็นมิตร นั่นแสดงความเมตตา นี่แสดงความเป็นมิตรต่างกันเท่านั้น สัตว์ทั้งหลายมีมากน้อยเท่าใด

พระพุทธเจ้า ***อปฺปมาโณ พุทฺโธ*** พระพุทธเจ้าทรงพระคุณไม่มีประมาณ

อปฺปมาโณ ธมฺโม พระธรรมทรงพระคุณไม่มีประมาณ

อปฺปมาโณ สงฺโฆ พระสงฆ์ทรงพระคุณไม่มีประมาณ

ปมาณวนฺตานิ สิริํสปานิ อหิ วิจฺฉิกา สตปที อุณฺณนาภี สรพู มูสิกา ขอสัตว์ทั้งหลายคือ งู แมงป่อง ตะเข็บ ตะขาบ และแมงมุม และตุ๊กแก หนู สัตว์เหล่านั้นมีประมาณเท่านั้น พระรัตนตรัย พระพุทธเจ้า พุทโธ ธมฺโม สงฺโฆ เหล่านี้ ทรงพระคุณไม่มีประมาณ สัตว์ที่เกิดแล้วทรงพระคุณไม่มีประมาณ หมู่สัตว์ที่เกิดแล้วขอจงหลีกออกไป เรานั้นเป็นผู้นอบน้อมพระผู้มีพระภาคอยู่ การกระทำนอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้าทั้งหลาย ทั้ง ๗ พระองค์เหล่านั้น อันนี้เป็นความนอบน้อมให้เราระลึกถึงพระพุทธเจ้า สัตว์ทั้งหลายเหล่านี้จะทำอันตรายอะไรไม่ได้

เมื่อพระพุทธเจ้าทรงพระคุณไม่มีประมาณ ชักตัวอย่างเป็นประธานดังในห้องพุทธคุณ พระธรรมทรงพระคุณไม่มีประมาณ ชักตัวอย่างโดยย่อดังบาลีที่ปรากฏในห้องธรรมคุณ พระสงฆ์ทรงพระคุณไม่มีประมาณ ชักตัวอย่างดังในห้องสังฆคุณว่า

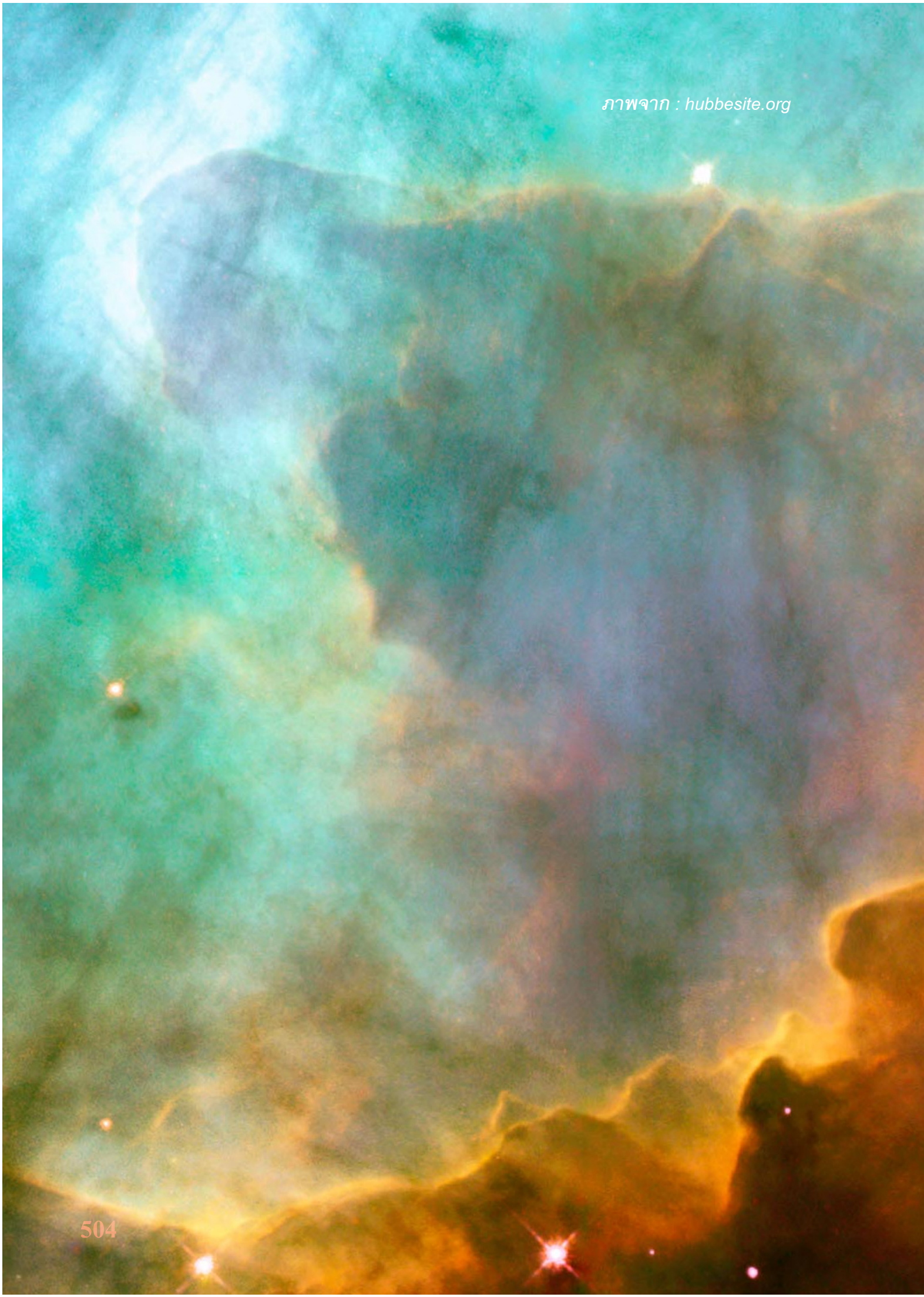
ภาพจาก : hubbesite.org

....เมื่อเข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ อย่างนี้แล้วละก็ ไม่ต้องอ้อนวอนพวกสัตว์ดิรัจฉาน พญานาค หรือสัตว์ต่าง ๆ ก็ช่าง จะทำอะไรก็ช่าง ไม่มีกลัวอะไร ไม่ครั่นคร้ามต่ออะไร พญานาคมีเท่าไร ปราบหมด หรือเทวดามีฤทธิ์มีเดชเท่าไร ปราบหมด หรือรูปพรหมมีฤทธิ์มีเดชเท่าไร ปราบหมด หรืออรูปพรหมมีฤทธิ์มีเดชเท่าไรเข้าถึงพระรัตนตรัยเสียแล้วปราบได้หมด ไม่ต้องกลัวอะไรสักอย่าง เป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้า เก่งกาจขนาดนั้น ....

อิติปิ แม้ดังนี้
โส ภควา พระผู้มีพระภาคพระองค์นั้น
อรหํ ผู้ไกล ผู้ควร ผู้หักเสียซึ่งกรรมกงสงสารจักร
สมฺมาสมฺพุทฺโธ ตรัสรู้แล้วเองโดยชอบ
วิชฺชา จรณสมฺปนฺโน บรรลุวิชชา ๓ วิชชา๘ จรณะ๑๕
สุคโต ดำเนินงาม ตามอริยมรรคทั้ง๘
โลกวิทู รู้แจ้งโลก
อนุตฺตโร หาผู้ใดผู้หนึ่งเสมอถึงมิได้
ปุริสทมฺมสารถิ สตฺถา เทวมนุสฺสานํ เป็นศาสดาสั่งสอนเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย
พุทฺโธ เป็นผู้ตื่นแล้ว
ภควา เป็นผู้จำแนกธรรมแก่สัตว์ทั้งปวง นี่เป็นพระคุณโดยย่อ

สวากฺขาโต ภควตา ธมฺโม พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงดีแล้ว อันพระผู้มีพระภาคเจ้ารับสั่งดีแล้ว
สนฺทิฏฺฐิโก ใครได้ ใครถึง ใครปฏิบัติ ก็ได้ด้วยตนเอง
อกาลิโก เป็นของไม่จำกัดกาลเวลา
เอหิปสฺสิโก เรียกบุคคลอื่นให้เข้าดูได้ อย่างวิชชาที่ปฏิบัติกันที่วัดปากน้ำนี้ เรียกบุคคลให้เขามาดูก็ได้ ให้คนเรียกเข้าดูก็ได้ แสดงได้หลายประการ
โอปนยิโก เป็นของน้อมใส่ใจได้ตามความปรารถนา ไม่ขัดข้อง
ปจฺจตฺตํ เวทิตพฺโพ วิญฺญูหีติ รู้ได้เฉพาะตน นี้เป็นเนมิตตกนาม เป็นพระคุณของพระธรรม
สุปฏิปนฺโน ผู้ปฏิบัติดี
อุชุปฏิปนฺโน เป็นผู้ปฏิบัติตรง
ญายปฏิปนฺโน เป็นผู้ปฏิบัติออกจากภพ
สามีจิปฏิปนฺโน เป็นผู้ปฏิบัติชอบยิ่ง รุดหน้าฝ่ายเดียว ไม่ถอยหลัง
สามีจิปฏิปนฺโน ภควโต สาวกสงฺโฆ พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นผู้ปฏิบัติชอบ
จตฺตาริ ปุริสยุคานิ จัดเป็นคู่สี่
อฏฺฐ ปุริสปุคฺคลา จัดคู่แห่งบุรุษได้ ๘
อาหุเนยฺโย เป็นผู้ควรแก่ของคำนับ
ปาหุเนยฺโย เป็นผู้ควรแก่ของต้อนรับ
ทกฺขิเณยฺโย เป็นผู้ควรแก่ทักษิณาทานบุคคลผู้ต้องการกุศลในโลกน้อมนำมาถวาย
อญฺชลีกรณีโย เป็นผู้ควรทำอัญชลีกรรม นบนอบกราบไหว้
อนุตฺตรํ ปุญฺญกฺเขตฺตํ โลกสฺส เป็นเขตบุญของโลก ไม่มีเขตอื่นยิ่งขึ้นไปกว่านี้ดังนี้
นี้เป็นเนมิตตกนาม เป็นคุณของพระสงฆ์ อปฺปมาโณ สงฺโฆ พระสงฆ์ทรงพระคุณไม่มีประมาณ

พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์นี้ บุคคลที่เข้าถึงแล้ว ถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ถึงพระพุทธเจ้าก็คือตัวธรรมกาย ถึงธรรมกายก็เหมือนถึงพระพุทธเจ้า ถึงธรรมกายได้ธรรมกาย ไปกับธรรมกายได้ ไปนรกสวรรค์ ไปนิพพานได้ ผู้เข้าถึงไตรสรณคมน์ ถึงพุทธรัตนะเช่นนี้ละก็ จะรู้จักคุณพุทธรัตนะว่า ให้ความสุขแก่ตัวแค่ไหน บุคคลผู้ใดเข้าถึงแล้วก็ปลาบปลื้มเอิบอิ่มตื้นเต็ม สบายอกสบายใจเพราะพุทธรัตนะบันดาลสุขให้แล้ว ส่งความสุขให้แล้ว ถึงว่าจะให้ความสุขสักเท่าไร มากน้อยเท่าไร ตามความปรารถนา สุขกายสบายใจเรามีอายุยืนเจริญหนักเข้า มีอายุยืน ทำหนักเข้า ทำชำนาญหนักเข้า ในพุทธรัตนะมีคุณอเนกเวลาเจ็บก็ไม่อาดูรเดือดร้อนไปตามกาย เวลาจะตายก็นั่งยิ้มสบายอกสบายใจ เห็นแล้วว่าละจากกายนี้มันจะไปอยู่โน้น เห็นที่อยู่ มีความปรารถนา นี่คุณของ**พุทธรัตนะ**พรรณนาไม่ไหว นี้เรียกว่าคุณพระพุทธเจ้าคือ ธรรมกาย

คุณของพระธรรม คือ **ธรรมรัตนะ** ดวงธรรมที่ทำให้เป็นธรรมกาย นั่นอเนกอนันต์ทีเดียว เข้าอยู่ในกลางดวงนี้แล้วละก็ สุขก็ต้องอยู่กลางดวงนั่น จะทำอะไรต้องอยู่กลางดวงต้องหยุดอยู่กลางดวงนั่น ถ้าไม่มีดวงพระธรรมแล้ว พุทธรัตนะก็ไม่มีฤทธิ์เหมือนกัน พุทธรัตนะมีฤทธิ์ ก็เพราะอาศัยดวงพระธรรมนั้น ธรรมรัตนะนั้น นี่นับประมาณไม่ไหวทีเดียว อเนกอนันต์ทีเดียว จะทำอะไรก็ได้ทุกสิ่งทุกประการ ไม่เหลือวิสัยทำได้ทีเดียว เป็นชั้น ๆ ขึ้นไป

สังฆรัตนะเล่า? สังฆรัตนะต้องรักษาธรรมรัตนะไว้ ถ้าสังฆรัตนะไม่รักษาธรรมรัตนะไว้แล้ว พุทธรัตนะะก็อยู่ไม่ได้ ธรรมรัตนะไม่มี ธรรมรัตนะไม่มีแล้ว สังฆรัตนะก็อยู่ไม่ได้ *อญฺญมญฺญสมานา* อาศัยซึ่งกันและกัน พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ นี้วัดปากน้ำเวลานี้ กำลังแจก พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ต่อสมถ-วิปัสสนาทุกวัน ทุกวันพฤหัส ถ้าว่าจะแจก พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะนี้ นี่แหละเพื่อจะแจก *พุทฺโธ ธมฺโม สงฺโฆ* นี้แหละ *อโหพุทฺโธ อโหธมฺโม อโหสงฺโฆ* ทีเดียว นี้เป็นข้อสำคัญ วัดปากน้ำกำลังแจกอยู่ทีเดียว

พระพุทธศาสนามีแกนอยู่เท่านี้ ไม่มีอื่นกว่านี้ อื่นกว่านี้จะเลอะเทอะ ใช้ไม่ได้ นี่แหละมีแกนอยู่เท่านี้ ถ้าได้เท่านี้ละก็ เป็นโคตรภูบุคคลก่อน พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ
จะให้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ เป็นโสดา มีคุณภาพสูงสุดหนักขึ้นไปอีก
จะให้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ของพระสกทาคา มีคุณภาพสูงหนักขึ้นไปอีก
จะให้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ของพระอนาคา มีคุณภาพสูงหนักขึ้นไปอีก ไม่มีประมาณ
จะให้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ จนกระทั่งนับอสงไขยชั้นไปไม่ถ้วนนี้

วัดปากน้ำได้พยายามทำอยู่แล้ว ๒๒ ปี เดือน ๘ ข้างหน้านี้กลางเดือน๘ ครบ ๒๓ปีเต็ม เดือนเต็มวันทีเดียว นี้ต้องการพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ อย่างนี้หนา

เมื่อเข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ อย่างนี้แล้วละก็ ไม่ต้องอ้อนวอนพวกสัตว์ดิรัจฉาน พญานาค หรือสัตว์ต่าง ๆ ก็ช่าง จะทำอะไรก็ช่าง ไม่มีกลัวอะไร ไม่ครั่นคร้ามต่ออะไร พญานาคมีเท่าไร ปราบหมด หรือเทวดามีฤทธิ์มีเดชเท่าไร ปราบหมด หรือรูปพรหมมีฤทธิ์มีเดชเท่าไร ปราบหมด หรืออรูปพรหมมีฤทธิ์มีเดชเท่าไรเข้าถึงพระรัตนตรัยเสียแล้วปราบได้หมด ไม่ต้องกลัวอะไรสักอย่าง เป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้า เก่งกาจขนาดนั้น เพราะฉะนั้น ***เมื่อใครเข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ ได้ชื่อว่า เข้าถึงซึ่งแก้วสารพัดนึก*** เพราะฉะนั้นดูตัวอย่างตำราเป็นสำคัญ ที่วัดปากน้ำกำลังปรุงขึ้นอยู่นี้ เวลานี้มีพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ พระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ตั้ง **๑๕๐** กว่าแล้วนะ ยังไม่ได้สำรวจอีก ๑๕๐ กว่าแล้ว นี่แหละตัวจริงในพระพุทธศาสนา ถ้าได้ตัวจริงอย่างนี้แล้ว จะเป็นหญิงเป็นชาย เป็นภิกษุ สามเณร ไม่ว่า มีฤทธิ์มีเดชเป็นมหัศจรรย์นัก

ด้วยอานุภาพพระรัตนตรัย **อปฺปมาโณ พุทฺโธ** พระพุทธเจ้าทรงคุณไม่มีประมาณ **อปฺปมาโณ ธมฺโม** พระธรรมทรงคุณไม่มีประมาณ **อปฺปมาโณ สงฺโฆ** พระสงฆ์ทรงคุณไม่มีประมาณ ด้วยอานุภาพพระรัตนตรัย ซึ่งทรงคุณไม่มีประมาณนี้ จงดลบันดาลความสุขสวัสดิ์ อุบัติบังเกิดมีแก่ขันธ์แห่งพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ทั้งหลาย บรรดามาสโมสรในสถานที่นี้ทุกถ้วนหน้า ด้วยอำนาจสัจวาจาที่ได้อ้างธรรมเทศนา ตั้งแต่ต้นจนอวสานนี้ ขอความสุขสวัสดี จงบังเกิดมีแก่ท่านทั้งหลาย บรรดามาสโมสรในสถานที่นี้ทุกถ้วนหน้า อาตมภาพชี้แจงแสดงมา พอสมควรแก่เวลาโดยอรรถนิยมความเพียงนี้ **เอวํ** ก็มีด้วยประการฉะนี้

Lesson 36

แสดง ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๙๗